

O devíti křížích

Na okraji lesa Krákorka, u cesty mezi Červeným Kostelcem a Rtní stojí podivný kříž, na jehož kamenném podstavci je vytesáno devět malých křížků a podivný nápis. Nedaleko od kříže na skalnaté stráni stával hrad Vízmburk, podle něhož dostala pojmenování nedaleká víska Podhradí. Heřman z Vízmburka, známý po celém okolí jako udatný a nebojácný bojovník, jezdil celý rok na koni do Rtně za svou milenkou, dcerou rychtáře Anežkou. Oba se moc milovali, avšak jedinou překážkou pro ně byl Heřmanův otec, který nechtěl, aby si jeho syn vzal někoho, kdo se nerovná jeho rodu. Heřman byl den ode dne smutnější a tak se stále častěji vydával na dlouhé vyjížďky na koni. Jedinou jeho útěchou byla Anežka, za kterou jezdil stále častěji a tak se stalo, že se skoro nezdržoval doma. Zanedlouho si jeho smutnění všimla i Heřmanova matka a spolu s ní se mu podařilo otce přemluvit, aby ke svatbě svolil. Ještě té noci jel Heřman se svým panošem tu radostnou zprávu zvěstovat do Rtně Anežce. Vtom zaslechli vzlykot a pláč. Dojeli až na místo, kde byla u stromu uvázaná dívka. Okolo ní devět jezdců. Heřman s panošem Jankem nelenili. Heřman dal dívku pod ochranu Jankovi a sám se jal se zlosyny vypořádat. Byl to tvrdý a nerovný boj Jeden proti devíti, ale přesto všech devět zlosynů pobil. Jaká hrůza a štěstí jej pojala zároveň, když v zachráněné dívce poznal svou Anežku. Ta se ho již nemohla dočkat a šla mu naproti. Když potkala sedláka Nývlta, tiše nasedla na vůz. Avšak když po chvíli seskočila, objevili se okolo ní jezdcí. Heřman svou milou objal a oznámil, že otec ke sňatku svolil a všichni tři se vypravili s radostí na hrad. Tam představil Heřman svoji nevěstu otci a začali hned chystat přípravy na svatbu. Druhý den ráno vyjel Heřman s několika čeledíny do lesa ke stromu, u něhož byla uvázána Anežka a všechny mrtvé pochovali. Do tří dnů stál na tomto místě dřevěný kříž, na jehož podstavci je vytesáno devět malých křížků. Od té doby se tomuto místu říká U Devíti křížů.